

Posudek diplomové práce Elišky Junkové *Meditace o člověku a o přírodě v mexickém eseji*

V první části práce, v níž se autorka věnuje eseji obecně, je třeba vyzdvihnout jak promyšlenost celkového uspořádání, tak rozličnost zdrojů. Oceňuji současné využití pramenů z domácí, hispánské i světové oblasti. Dobře je zvládnuté zachycení a shrnutí vývoje esejistiky v souvislostech společenských proměn a úsilí o nalezení identity s tímto vývojem spjaté. V počátečních fázích diplomové práce je také sympatické, že autorka nejprve vymezí přístup, pojmy, s nimiž chce pracovat, a teprve následně přikročí k vlastnímu rozboru a komentování pojednávaného díla.

Celkové pojetí práce, založené na vědomí nejrůznějších souvislostí, jež se často vyjevují v různých pnutích a konfliktech, je chvályhodné. Nicméně myslím, že v této oblasti zůstaly některé pozoruhodné podněty nevyužity, autorka je spíše pouze zmínila. Mám na mysli například možnou konfrontaci postojů ke klíčovým otázkám Reyese a Paze.

V části věnované samotnému Reyesovu dílu velmi často dominují v rozsáhlých úsecích citace tohoto díla. Jejich rozsah je vzhledem ke komentáři, a to nejen po stránce kvantitativní, naprosto neopodstatněný. V jedné pasáži je na řadě stran vynechán text originálu díla a prezentován pouze překlad. Junková to sice zdůvodňuje, ale podle mě nepřesvědčivě. Ostatně, vzhledem k některým aspektům samotného záměru autorky, je v tomto případě nepochybně skutečně důležitější originál. Mám na mysli soustředění se na různé jazykově sémantické nuance, které překlad nemůže v plnosti vyjádřit. Po komentáři jednotlivých rozsáhlých částí Reyesova eseje chybí přesvědčivé shrnutí, závěr.

Vzhledem k právě řečenému se domnívám, že jsem, bohužel, nedokázal některé případné kvality této diplomové práce ocenit, jelikož moje pozornost byla od samého počátku až do konce neustále rušena formální stránkou práce, která na mnoha místech dokonce znemožňuje porozumění textu. Práce je doslova plná stylistických, gramatických a pravopisných chyb, následující výčet, ke kterému za chvíli přistoupím, je pouze ilustrativní. Ještě předtím však chci zdůraznit, že zmíněné chyby, jsou-li čtenářem reflektovány, ruší pozornost vždy, jestliže jsou ale příliš četné, nerovnoměrně rozptýlené po celém textu, často v jakýchsi shlucích, jsou-li zároveň rozličné, tak jakoukoli pozornost prakticky ruší, znemožňují hodnotné porozumění textu. Právě proto požadavek jazykové správnosti a jazykové kultury obecně není něčím podřazeným obsahu díla, je s ním nedílně spjat a je s ním ve vztahu vzájemné podmíněnosti.

Přístupme nyní k výčtu formálních nedostatků diplomové práce.

1. Komolení vlastních jmen, příznačné pro celou práci: 6 (Úvod), 7, 14, 21, 22, 23, 32, 56...
2. Četné nedostatky, nepřesnosti a překlepy v bibliografických údajích, např. zkomolený název knihy (jednoho z nejužívanějších pramenů) Druhý břeh Západu: 16, 27... (též v závěrečné bibliografii). Některé publikace v závěrečné bibliografii dokonce chybějí, patří k nim např. také často zmiňovaná kniha Karla Stibrala (v diplomové práci „Stirbala“).
3. Hrubé pravopisné chyby (objevují se i v citacích!):
 - a. psaní i – y: 5, 12, 13, 38, 55, 61...
 - b. psaní velkých písmen: 18, 19, 21, 28, 36, 45...
 - c. interpunkce: 6 (Úvod), 17, 18, 45, 55, 63, 64, 74...
 - d. psaní s – z : 46, 58, 73...
4. Chybné vazby slov: 6 (Úvod), 17, 18, 45, 55, 63...
5. Nejednotnost psaní s - z v přejatých slovech (často v rámci jedné strany): 64, 66, 70...
6. Chyby ve shodě (přívlastek - jméno, podmět – přísudek): 8, 20, 46...
7. Nejednotnost v rodě klíčového pojmu, tj. podstatného jména esej (dokonce míšení obou rodů v rámci několikanásobného přívlastku): 7, 8.
8. Chybné tvary zájmen (osobních, přivlastňovacích, vztažných...): 6 (Úvod), 9, 10, 53, 58, 72, 78...
9. Odchytky od pravidelné větné stavby (často na hranici srozumitelnosti): 14, 32, 33, 39, 40, 48, 50, 57, 59, 64...
10. Tvrdé přídavné jméno „výsostný“, opakovaně užíváno chybně jako měkké: 16, 17, 42...
11. Překlepy, velmi četné.

A další.

Přestože se domnívám, že je předložená práce Elišky Junkové v tomto stavu nepřijatelná, doporučuji, s velkými pochybnostmi, její přijetí k obhajovacímu řízení.

V Chýni 10. září 2007

PhDr. Michal Fousek, Ph.D.